De ſancto Felice preſbitero.

Felix preſbiť ⁊ fraẗ ſuus ſiľr
noie felix Dyocleciano et
maximiano oblati ſűt. q̊ꝝ
ſenioꝛ cű ad templű ſerapis vt ibi
deꝫ ſacrificaret adduct⁹ eſſet inſuf
flauit in facié ſtatue et ꝓtin⁹ cecidit
Duct⁹ ſimiliť ad ſtatuā mercurij pa
riť inſufflauit et ꝓtin⁹ ſtatua cecidit
Duct⁹ aűt tertio ad ſimulacꝝ dya
ne ſimiliť fecit. Toꝛt⁹ igiť in eculeo
duct⁹ eſt q̄rto ad arboꝛé ſacrilegā
vt ibi imolaret. qui flexis genibus
oꝛauit et in arboꝛé ſufflans eā a ra
dice ſubuertit et ſimulacꝝ cű ara ⁊
templo et arboꝛe coꝛruēte ɔtriuit.
Q̄d cű p̄fect⁹ audiſſet eű ibidé de/
collari p̄cepit et coꝛp⁹ ei⁹ lupis et
canib⁹ deliq̄t Tűc q̇daꝫ in mediuꝫ
repēte ꝓſiliēs xp̄ianű ſe libé ɔfeſſ⁹
eſt Ambo igiť ſeinuicé oſculātes ibi
dé inſimul decollati ſűt Xp̄iani vo
ei⁹ nomé ignoꝛātes eű adauctű vo
cauerűt. eo ꝙ ſācto felici auctus ſit
ad coꝛonā martirij Quos cű xp̄ia
ni in foueā quaꝫ arboꝛ effecerat ſe
peliſſent. pagani eos effodé volen/
tes ꝓtin⁹ a dyabolo ſunt arrepti.
Paſſi ſűt circa annű dñi. cclxxxvij.

De ſancto Sauiniano martire

Sauinian⁹ et ſauina fuerunt
filij ſauini viri nobiliſſimi ꝫ
pagani Qui de p̄ma vxo/
re Sauinianű genuit. et de ſecűda
Sauinā filiā generauit ⁊ ex nomie
ſuo ambos vocauit Legés aűt ſa/
uinian⁹ verſű illű Aſpges me dñe
ꝯ q̄d hoc eſſet q̄rebat ſed intelligé
nó valebat. Vñ intrās in cubiculű
in cinere et cilicio ꝓſtratus iacebat
dicés ſe malle moꝛi q̄ꝫ nó intelligé
ſenſű verbi Cui apparés angel⁹ di
xit Noli te vſq̄ꝫ ad moꝛté affligere
qm̄ inueniſti gratiā apud deű. ⁊ cű
baptiſat⁹ fueris niue cādidioꝛ eris
et tűc intelliges q̄d nűc q̄ris Rece
dēte angelo let⁹ efficiť. et ydola de
cetero venerari ɔtēnens a p̄re plu
rimű obiurgať Cum ergo pť ſepi⁹
ſibi diceret. Melius eſt vt q̄ꝛ deos
nó adoꝛas tu ſol⁹ moꝛiaris q̄ꝫ nos
omés inſimul in moꝛte tua inuolua
mur. latēter effugit et ad vꝛbeꝫ tre
caſinā deuenit. Cűq̄ꝫ ſup fluuiű ſe/
cane veniſſet et ibi vt baptiſaretur
dñm exoꝛaſſet. ibideꝫ baptiſat⁹ eſt
dixitq̄ꝫ ei dñs Nűc inueniſti q̄d tā
diu querédo laboꝛaſti. Statiq̄ꝫ in
terrā baculű fixit et facta oꝛōe ba/
culus ille coꝛā multis aſtātib⁹ fron
des et floꝛes ꝓduxit ita ꝙ. Mcviij.
viri dño crediderűt Impatoꝛ aűt
hoc audiens ad eű capiendű mili/
tes plures direxit qui eű oꝛanté in/
ueniētes ad eű accedere timuerunt
Impatoꝛ auté plures ꝑoꝛib⁹ miſit
Qui veniētes cű eo oꝛante piť oꝛa
uerűt Surgētiq̄ꝫ dixerűt Impatoꝛ
deſiderat te videre. q̇ cű veniſſet ⁊
nollet ſacrificare man⁹ ei⁹ et pedes
ligari feč ⁊ vectib⁹ ferreis cedi Cui
Sauinian⁹ adauge toꝛmneta ſi po
tes Tűc iuſſit eű impatoꝛ in media
ciuitate ſup ſcānuꝫ ligari et ſuppo/
ſitis lignis oleoq̄ꝫ et igne incendio
ɔcremari Rex aűt intués vidit eű
in media flamma ſtantem piter et
oꝛantem. ſtupefactus in faciem ſuā
cecidit ⁊ ſurgens ei dixit Fera ma
la non tibi ſufficiunt anime quas

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

decepiſti niſi et nos ꝑ magicā artē
decipe moliaris? Cui ſauinianus.
Adhuc multe anime et tuipe ꝑ me
ſūt dn̄o credituꝛe Cū aūt imꝑatoꝛ
ex hoc nomē dei blaſphemaſſet in
craſtinū iuſſit eū ad ſtipitē ligari et
ſagittari Sagitte a dextris et a ſi/
niſtris in aere ſuſpēdebant̄ nec ali/
qua eū leſit Altera die imꝑatoꝛ ad
eū veniēs dixit ei Et vbi eſt de⁹ tu⁹
veniat nunc et de ſagittis iſtis te li
beret? Statiqꝫ vna de illis ſagittis
exiliens regē in oculo ꝑcuſſit et pe/
nit⁹ excecauit Un̄ irat⁹ iuſſit eū in
carcere recipi ⁊ in craſtino decolla
ri Sauinian⁹ aūt oꝛās vt ad locuꝫ
vbi baptiſat⁹ fuerat transferret̄.cō
fractis cathenis ⁊ aptis oſtijs per
medios milites trāſiens illuc venit
Qd̄ audiēs imꝑatoꝛ iuſſit eū illuc
inſequi et capite trūcari Uidēs āt
Saphinian⁹ milites inſequētes.ſu/
per aquā velut ſuꝑ terrā ambula/
uit quouſqꝫ ad locū ſui baptiſmi ꝑ
uenit Cū ergo milites trāſnataſſēt
et eū ꝑcutē formidarēt ait illis Se
curi me ꝑcutite et de ſanguine meo
ad imꝑatoꝛē vr̄m deferte vt lumē
recipiat et dei virtutem cognoſcat
Percuſſus igit̄ caput ſuuꝫ leuauit
et paſſib⁹.xlix.illud poꝛtauit At im
ꝑatoꝛ cū de ei⁹ ſanguine oculum
tetigiſſet ꝯtinuo ſanat⁹ eſt dicens.
Uere magn⁹ et bon⁹ eſt deus xp̄ia
noꝝ Qd̄ audiēs q̄daꝫ que.xl.ānis
lumē amiſerat ad locū ſe poꝛtari fe
cit et facta oꝛōe ꝓtin⁹ lumē recepit
Paſſus eſt āt.ix. kal̄.februarij Sꝫ
hoc iō inſerit̄ vt hiſtoꝛie ſoꝛoꝛis ſue
cui⁹ feſtū p̄cipue hic recolit̄ hec q̄ꝫ
hiſtoꝛia ꝯiungat̄ Cū igit̄ ſoꝛoꝛ ei⁹
Sauina frēm ſuū quotidie fleret et
ꝓ eo ydolis ſupplicaret. tandē ſibi
doꝛmienti apparuit angelus dicēs
Saphina noli flere ꝫ quecūqꝫ hēs
derelinque et inuenies frēm tuū in
honoꝛe maximo ꝯſtitutū Que euigi/
lans coetanee ſue dixit Amica mea
aliq̄d ne ſenſiſti? Et illa Etiaꝫ dn̄a.
Nā vidi hominē loquenteꝫ tecū ꝫ
neſcio q̄d dicentē At illa Nō me in
q̄t accuſabis Et illa abſit dn̄a Que
cūqꝫ vis facias.tm̄ nō te occidas.
Sicqꝫ in craſtino ambe receſſerunt
Cūqꝫ igit̄ pater diu eā feciſſet inq̄
ri et nō inueniſſet.eleuatis in celum
manib⁹ ait Si tu es de⁹ potens in
celo.ydola mea ꝯminue que natoſ
meos ſaluare nō potuerunt Tunc
dn̄s intonās om̄ia ꝯminuit et ꝯfre
git Qd̄ multi vidētes crediderunt
Ueꝝ beata ſauina romā veniens
ab euſebio papa baptiſat̄ et duos
cecos.duoſqꝫ ꝯtractos ſanās.v. ā
nis ibi ꝑmāſit Cui doꝛmiēti appa
rēs angel⁹ dixit Sauina q̄d eſt q̄d
facis.vt tuas diuicias deſerēs nūc
hic in delicijs epuleris? Surge et
vade in trecas ciuitatē vt fratrē tu
um ibidē inuēias Dixit ergo famu
le ſue Nō opꝫ nos hic ampli⁹ ha
bitare Et illa Dn̄a quo vis ire? Ec
ce oēs te valde diligūt et tu ꝑegre
moꝛi cupis? Et illa De⁹ nobis ꝓui
debit et acipiens panē oꝛdaceū in
vꝛbē rauēnā deuenit Ueniēſqꝫ ad
domū cuiuſdā diuitis cui⁹ filia q̄ſi
moꝛtua plāgebat̄.ſe ibidem a fami
lia hoſpicio r̄cipi poſtulabat. q̄ ait
Dn̄a mea q̄uo hic hoſpitari vales

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cũ filia dñe mee moriat̃ et oẽs gra
uit̃ ſe affligãt? Nõ ꝓpter me inquit
moriet̃ Intrãs igit̃ manũ puelle ap
ꝓhendit et ſanã eã erexit Et cũ vel
lent eã retinẽ nullaten⁹ acq̃euit Cũ
ergo iuit̃ trecas ad miliare ſauina
veniſſꝫ. dixit famule ſue vt modicũ
pauſaret Et ecce q̃daꝫ vir nobilis
noĩe Licerius de ciuitate veniẽs. di
xit eis Unde eſtis? Cui ſauina hic
ſũ de ciuitate iſta Et ille Cur mẽti/
ris. cũ loquela tua te indicat eẽ pe
grinã? Et illa Dñe vere ꝑegrina ſũ
et fr̃eꝫ meũ ſauinianũ diu ꝑditum
requiro Qui ait Uir ille quẽ q̃ris
iã paululũ ꝑ xp̃o decollat⁹ eſt et
in tali loco ſepult⁹ Tũc ꝓſternens
ſe in oꝛõne ait Dñe qui me ſp̃ in ca
ſtitate ↄuaſti. nõ ꝑmittas me ãpli⁹
diris itinerib⁹ fatigari nec me de lo
co iſto vlteri⁹ moueri. ↄmendo tibi
famulã meã que ꝓpter me tanta ſu
ſtinuit Fratrẽqꝫ meũ quẽ hic vide
re nõ potui. fac vt in regno tuo vi/
dere merear Facta ãt oꝛõe migra
uit ad dñm Q̃d vidẽs ei⁹ famula
cepit flere. q꞉ ad ſepeliendũ neceſſa
ria nõ habebat Predict⁹ aũt vir ꝑ
conẽ ꝑ ciuitatẽ miſit vt oẽs ad ſepe
liendũ mulierẽ ꝑegrinam venirent
Qui venientes honoꝛifice eã ſepeli
erũt hac q̃ꝫ die fit feſtũ ſancte Sa
uine que vxoꝛ valentini militis fuit
et cũ nollet ſacrificare ſꝫ Adriano
imperatoꝛe decollata eſt.

De ſancto Lupo

Lupus apud aurelianũ ex
genere regali oꝛt⁹ dũ cunc/
ctis ꝟtutib⁹ eniteret Seno
nenſis archiep̃s eſt elect⁹ Qui cum
omnia fere pauperib⁹ erogaret et
quadã die plurimos ad ↄuiuia ſui
taſſet. cũ vinũ ad mediũ prandiũ ꝫ
nõ haberet. ſic r̃ndit miniſtro. Cre/
do ꝙ de⁹ q̃ volatilia paſcit nr̃aꝫ ꝑ
ficiet caritatẽ. Et ſtatim nunci⁹ affu
it q̃ centũ vini modios ꝑ̃ foꝛib⁹ eſſe
nũciauit Cũ omnes de curia ſibi
vehemẽter detraherẽt ꝙ virginem
dei filiã ꝑdeceſſoꝛis ſui nimis imo/
derate amaret. coꝛã detrahẽtibus
ipaꝫ ꝟginẽ apprehendẽs. oſculat⁹
eſt eã dicens Nihil nocent homini
ꝟba aliena quẽ ꝓpria nõ maculat
ↄſciẽtia Quia eni ipaꝫ deũ arden
ter amare nouerat eã mente puriſſi
ma diligebat Cũ rex frãcoꝝ ꝗlo
tari⁹ burgũdiã intrãs ſeneſcallũ ſu
um ↄtra ſenoñ. direxiſſꝫ vt ciuitatẽ
obſideret. ſanct⁹ lup⁹ eccleſiã ſancti
ſtephani ingreſſus campanã pulſa
ri fecit Quã hoſtes audiẽtes tant⁹
terroꝛ inuaſit vt niſi fugerẽt moꝛtẽ
ſe euadere nõ putarẽt Tandẽ obtẽ
to regno burgundie cũ rex aliũ ſe/
neſcallũ ſenoñ. miſiſſꝫ et beat⁹ lup⁹
ei nõ occurriſſet. indignatus nimis
adeo ipm apd regeꝫ infamauit vt
rex btm̃ lupũ in exiliũ deſtinaret. q̃
ibi doctria et miraculis valde emi
cuit Interea ſenoñ. quẽdã ep̃m qui
locũ ſc̃i lupi iuaſerat occidẽtes. vt
ſãct⁹ lup⁹ de exilio rediret a rege im
petrauerunt Quẽ rex vidẽs exilio
tabefactũ ita diuinit⁹ eſt mutat⁹ vt
coꝛam eo ꝓſtrat⁹ veniam peteret.
Multiſqꝫ auctũ munerib⁹ ſue reſtitu
it ciuitati Qui dũ pariſ⁹ remearet
ei multa incarceratoꝝ turba aptis
oſtiis. ſolutiſqꝫ vinculis obuiauit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf